

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 20/09/2023

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MƯỜI)

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh luận, Phật răn dạy chúng ta phải thâm giải nghĩa Kinh, phải học rộng nghe nhiều. Đa phần đồng tu học Phật hiểu sai ý này! Chúng ta cho rằng thứ gì chúng ta cũng nên học thì chúng ta sai rồi!”**. **“Thâm giải nghĩa Kinh, học rộng nghe nhiều”** không phải chúng ta học nhiều thứ mà chúng ta học một thứ thật tinh chuyên để chúng ta có thể **“tự hành hoá tha”**, chúng ta tự làm và dạy người làm. Những người làm một cách tùy tiện, tùy thuận tập khí xấu ác thì họ sẽ tạo ra nghiệp nhân của ba đường ác. Chúng ta đã có con đường rõ ràng, chúng ta không dừng mãi, tinh tấn làm thì chúng ta đọa địa ngục cũng **“đáng đời”!**

Hiện nay, nhiều người: **“Vô sở thất tùng”**. Tâm không có chỗ quay về. Nếu tâm chúng ta có chỗ quay về thì chúng ta sẽ luôn ở trạng thái tự tại, bình an. Tổ Sư Đại Đức Tịnh Độ đã dạy chúng ta: **“Tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật”**. Chúng ta làm đúng tiêu chuẩn thì chúng ta **“vãng sanh”**, không đạt tiêu chuẩn thì chúng ta **“vãng lai”**. Chúng ta được học mà chúng ta không dừng mãi, tinh tấn làm, chúng ta đọa lạc là do lỗi của chúng ta. Chúng ta có niềm tin như vậy thì tâm của chúng ta sẽ rất an. Chúng ta đã có chỗ quay về và có phương pháp để chúng ta hy sinh phụng hiến. Hòa Thượng từng nói: **“Tâm chúng ta hành trì câu “A Di Đà Phật”, chúng ta dùng “Thập Thiện Nghiệp Đạo” để đối trị ba nghiệp, dùng “Đệ Tử Quy” để đối nhân xử thế”**. Chúng ta dùng **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** để đối trị ba nghiệp đó là thân không sát, đạo, dâm; Miệng không nói dối, không nói lời đôi chiều, không nói lời thù dật, không nói lời hung ác; Ý thì không tham, sân, si.

Chúng ta thường phạm phải lỗi nói lời thù dật, chúng ta nói để vừa lòng người, chúng ta không nói lời thẳng thắn, chân thật. Có người nói, khi giảng bài tôi nên khen và cười nhiều hơn. Tôi nói với họ là họ đến học nhầm chỗ rồi! Tôi cảm thấy, thời gian đang trôi nhanh, tôi đã già, chúng sanh đang rất cần tiếp nhận Phật pháp, tiếp nhận giáo dục Thánh Hiền, chúng ta không có thời gian để nói những lời không thật. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta không có thời gian để lười biếng, chểnh mảng!”**. Chúng ta đã có đường đi rõ ràng, làm hay không là do chính chúng ta quyết định. Nếu chúng ta thực hành **“Đệ Tử Quy”** trên nền tảng của pháp tu Tịnh Độ là **“Thập Thiện Nghiệp**

Đạo” thì chúng ta có thể trở thành một phạm phu tiêu chuẩn. Hòa Thượng nói: **“Một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng, một bộ Kinh để tụng, một hướng Tây Phương để đi”**. Chúng ta làm được điều này thì tâm chúng ta sẽ rất an!

Khi tôi dịch **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** do Hòa Thượng giảng, trước đây tôi từng dịch **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ”** nên tôi nghĩ những nội dung trong bài giảng **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** sẽ không khó thực hành nhưng khi tôi dịch đĩa đầu tiên, tôi cảm thấy lời dạy của Hòa Thượng rất sâu sắc, trong cuộc sống chúng ta thường phạm phải những điều này mà chúng ta không biết. Chúng ta là người tu hành nhưng chúng ta vẫn ngày ngày là kẻ trộm, kẻ lừa dối! Hằng ngày, chúng ta đang cướp đi thời gian của sinh mạng, chúng ta để thời gian trôi qua một cách lãng phí. Nếu chúng ta không làm theo những lời dạy tốt đẹp của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền, khi chúng ta nhận ra thì đã không còn kịp. Người xưa đã nói: **“Lời chân thật thì không hoa mỹ, lời hoa mỹ thì không chân thật”**.

Nếu chúng ta không đối nhân xử thế theo quan hệ ngũ luân thì chúng ta sẽ không biết trách nhiệm của mình là như thế nào. Có người Thầy thuốc nói với tôi, họ dạy học trò đến khi học trò biết thì họ **“đạp đổ”** Thầy, họ kiếm tiền bằng mọi cách. Đây là do họ bị **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham, sân, si, mạn”** chi phối, việc này rất phổ biến trong xã hội ngày nay. Nhiều người hàng ngày đến chùa niệm Phật nhưng tâm họ không an đó là vì họ không có nền tảng, không hiểu sâu được nghĩa lý trên Kinh. Người thế gian cho rằng có tiền, có địa vị thì họ sẽ ổn, nhưng đây là những thứ càng khiến chúng ta càng trở nên bất ổn. Chúng ta muốn an ổn thì chúng ta phải xa lìa **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**. Nhiều người cho đi rất nhiều nhưng tâm họ vẫn không an, chúng ta cho đi những thứ không đáng giá nhưng tâm chúng ta rất an vui. Nếu chúng ta không nỗ lực phấn đấu thì chúng ta có lỗi với Phật Bồ Tát, với Thánh Hiền, với Cha Mẹ. Trong buổi lễ tri ân, khi có người chia sẻ là họ đã ăn cắp thời gian, ăn cắp tuổi xuân của Cha Mẹ thì chúng ta cũng giật mình phản tỉnh nhưng chúng ta lại quên!

Hòa Thượng nói: **“Học rộng, hiểu sâu đều là nhất môn thâm nhập. Chúng ta học một môn mà chúng ta có thể thấy được tánh thì đó là chúng ta học rộng. Đây chính là: “Nhất tinh thông, nhất thiết tinh thông”, một Kinh đã thông thì tất cả sẽ thông”**. Ở thế gian, một người học tốt một ngoại ngữ thì họ sẽ học tất cả các ngoại ngữ khác một cách dễ dàng. Chúng ta làm một việc thấu đáo thì chúng ta có thể làm tất cả mọi việc thấu đáo. Các việc chúng ta cần làm đều dựa trên nguyên tắc đó là cần có sự kiên trì, nỗ lực, dũng mãnh, tinh tấn.

Có người cho rằng **“học rộng”** là phải học nhiều môn, hiểu nhiều thứ. Hơn mười năm qua, tôi chỉ nghe một mình Hòa Thượng dạy nhưng tôi vẫn có thể làm nhiều việc cho chúng sanh ở khắp các nơi. Hòa Thượng dạy chúng ta **“chí công vô tư”**, hy sinh phụng hiến, chúng ta đến đâu mà chúng ta chỉ mang lợi đến cho mọi người thì chúng ta sẽ không bao giờ có người đối đầu. Tôi đã về tỉnh Sóc Trăng hai lần, hiện tại

ở đó đã có một vườn rau sạch và một lớp học kỹ năng sống dành cho các con người dân tộc, mọi người vừa tổ chức lễ Vu Lan với hơn 1000 người tham gia, trong buổi lễ các con cùng nhau đọc “**Đệ Tử Quy**”. Tôi làm mọi việc chỉ vì tôi thấy “*việc tốt cần làm, nên làm*”. Người thế gian nói: “*Phú quý*”, chúng ta không “*phú*” nhưng chúng ta “*quý*”, chúng ta được nhiều người trân trọng. Chúng ta nghe thấu đáo để chúng ta có lợi ích và những người xung quanh chúng ta cũng có lợi ích. Chúng ta chưa thấu đáo thì chúng ta càng làm sẽ càng sai vì chúng ta không có nền tảng, không có nguyên lý, nguyên tắc. Hòa Thượng từng nói: “**Chúng ta đi đến đâu mà danh chúng ta cần, lợi chúng ta cũng lấy thì người khác sẽ không muốn chúng ta đến. Chúng ta nên nhường danh lợi thậm chí nhường tiện nghi cho người khác**”.

Người thế gian thường nói: “*Nói trước bước không qua*”. Chúng ta “*nói một đằng làm một nẻo*” thì chúng ta sẽ bước không qua, chúng ta làm theo lời của Phật Bồ Tát thì mọi việc chắc chắn sẽ tốt. Chúng ta phát nguyện nhưng chúng ta “*tự tư tự lợi*”, sợ khổ thì tâm nguyện của chúng ta sẽ bị thui chột. Chúng ta nói và làm tương ứng thì chúng ta nhất định sẽ làm được một cách tốt đẹp. Chúng ta đã làm xong vườn rau ở Huế, ở Hà Tĩnh, việc cần làm cho chúng sanh thì chúng ta phải nỗ lực làm. Chúng ta nghe lời một vị Thầy và trường kỳ làm theo thì chúng ta nhất định sẽ có kết quả tốt. Người thế gian cũng nói: “*Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh*”. Chúng ta học nhiều, nghe nhiều thì chúng ta làm nhiều việc, chúng ta chỉ làm được cho “*dễ coi*”, đây là chúng ta đang chướng ngại mình và người khác.

Mấy hôm nay, tôi đang ở Đà Nẵng, tôi làm việc “*đầu tắt mặt tối*” nhưng tôi cảm thấy rất an lạc. Hôm qua, tôi trộn vữa, chỉnh trang môi trường, làm giàn mướp và cắt rau đi tặng trường bồi. Chúng ta phải nỗ lực, dụng công để phục vụ mọi người, sau đó, chúng ta tri ân những người có công với chúng sanh, với những người ở địa phương đó. Chúng ta thay mặt chúng sanh tri ân họ. Chúng ta quán sát một ngày chúng ta làm những việc gì? Chúng ta không cần làm những việc quá cao xa, nếu chúng ta có tâm nghĩ đến mọi người thì chúng ta sẽ biết cần phải làm như thế nào.

Chúng ta “*biết*” thì chưa đủ mà chúng ta phải “*tinh chuyên*” trong mọi lĩnh vực của đời sống và trong công phu tu hành. Hòa Thượng dạy chúng ta tường tận mà chúng ta không nghe theo, làm theo thì chúng ta không còn cách nào để được cứu. Hàng ngày, chúng ta đã sống trong sự chuyên cần, trong tâm tri ân, báo ân chưa? Chúng ta chìm đắm trong “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng ta sẽ phiền não, khổ đau. Đây là kết quả đã được dự báo một cách rõ ràng! Chúng ta xem những việc chúng ta đã làm trong một ngày, một tháng, một năm có đem lại hạnh phúc, an lạc cho mọi người không? Phật dạy chúng ta: “**Ta chỉ là người dẫn đường, đi đến đích hay không thì chính các con phải nỗ lực!**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!